

—Πρώτα σᾶς ἐκοίμησαν καὶ ἔπειτα σᾶς ἀπήγαγον, ἀπήνησε ὁ Χόλστεν ξηρά.

—Ναί, ἀλλὰ ποιός καὶ πῶς; ὁ Γκόντινορ ἦτο ἀκόμη ἐκτὸς ἑαυτοῦ.

—'Απὸ ποῖον; μὰ ἀπὸ τοὺς ληστές τῶν πτωμάτων. Καὶ πῶς;... Αὐτὸ δὲν τὸ ξεύρω ἀκόμη. 'Ἐχω μόνο τῆς ὑποψίσε μου. Λοιπὸν κυρία Λούγκοβ, διεκόπη τὶ μᾶς φέρνεις;§ 'Ἡ οἰκονόμος ἔδωκε στὸν Χόλστεν μιά κάρτα.

—Μόλις τὴν ἔφεραν, εἶπε.

—Εἰ τί σημαίνει αὐτὸ; ὁ Χόλστεν ἐγύρισε τὸ φύλλο ἀπὸ ὅλες τῆς μεριές. Μιά κάρτα χοροῦ;—μὲ τὴν διεύθυνσί μου; 'Ἐκοίταξα τὴν δυσανάγνωστη ὑπογραφή καὶ ἀμέσως ἐφώναξε ἐκπληκτός «Τσόε Μπάνκ!»

'Ο Γκόντινορ ἐνινάχθη ἐπάνω.

—'Ἡ ἐξαφανισθεῖσα νεκρά, ἐφώναξε ἀπὸ τὴν ἴδια;

—Εἶναι ἡ ὑπογραφή της, ἀπήνησε ὁ Χόλστεν. 'Αφήστε με νὰ διαβάσω: «Δὲν ἀκούω τίποτε ἄλλο ἀπὸ μιά ἐλαφρά βομβή. 'Απὸ τὸ παράθυρο δὲν μπορῶ νὰ δῶ. Δὲν εἶναι ἀπὸ τζάμι. 'Ἐχει ὅμως μιά μικρὴ χαρμάδα. 'Ἰσως βρῆ κανεὶς τὴ κάρτα αὐτὴ ποῦ θὰ πετάξω ἔξω. 'Ανθρώπους δὲν εἶδα ἀκόμη. Ζῶ καὶ ἔλμαι ὄχις... Βοήθη ἢ στε με, σώστε με, σώστε με. Τσόε Μπάνκ.»

—Ναί, ἀλλὰ ποῦ εἶναι; ἐφώναξε ὁ Γκόντινορ. Μᾶς λείπουν ὅλα τὰ στοιχεῖα. Τέλος

ἔχουμε ἓνα ἴχνος καὶ ὅμως ὅλη ἡ ὑπόθεσις στέκει ἀμόμη στὸν ἄερα.

'Ο Χόλστεν βυθίστηκε στὶς σκέψεις του. 'Ἐπειτα πετάχτηκε ἐπάνω.

—Ναί, Γκόντινορ, τώρα ἔχω τὸ ἴχνος. Καὶ πράγματι αἰωρεῖται στὸν ἄερα.

'Ο Γκόντινορ τὸν ἐκοίταξε χωρὶς νὰ καταλαβαίνει τίποτε. 'Ο Χόλστεν δὲν ἐπρόσεξε τὴν περιεργεία του. 'Ἐπῆρε ἓνα σχέδιο τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκη του καὶ τὸ ἀπλώσε ἐπάνω στὸ τραπέζι.

—Λοιπὸν ἐδῶ εἶναι ἡ πόλις μας—ἐκεῖ περὶπου τὸ μέρος ὅπου ξαναβρεθῆκατε—ἡ Διεύθυνσις πηγαίνει ἀπὸ τὸ Μπλακντουρν πρὸς τὸν μεγάλον σταθμὸν τῆς διακλαδώσεως ἢ κατ' εὐθείαν πρὸς τα ὄρη,» 'Ἡ φωνὴ του ἔσβυσε σὲ σιγανὰ ψιθυριὰ.

'Ἡ σκέψεις του εἶχαν προχωρήσει πολὺ πρὸς περισσότερο. 'Ακολουθοῦσαν φανταστικὰ τὰ ἴχνη τῶν μυστηριωδῶν ἀπαγωγέων.

'Ο Γκόντινορ ἐσηκώθηκε σιγά. ἐγνώριζε καλὰ τὸν συνάδελφο του, καὶ κατάλαβε ὅτι σήμερὰ δὲν θὰ μάθενε τίποτε περισσότερο ἀπὸ τα σχέδια καὶ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Χόλστεν.

'Ἐφυγε καὶ ὁ Χόλστεν ἔμεινε ἀκίνητος ἀπροσπέλαστος γιὰ καθε τι τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, βυθισμένος στὰς σκέψεις του.

('Ακολουθεῖ)

ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

—*Ἐυσεμῶρευσις δέσεων.*

'Ο κύριος 'Ανδρέας "Ἐς ἀπέστειλεν τελευταίως μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων συνιστῶν ἓνα νέον ποῦ ἦθελε νὰ γίνῃ διανομῆς.

'Ο διευθυντῆς τῶν ταχυδρομείων ἀπήνησε ἀμέσως καὶ ἐν βίᾳ «ὅτι σύμφωνα πρὸς τὴν αἴτησίν του, ὁ κ. 'Ανδρέας "Ἐς θὰ διωρίζετο ἀγροτικὸς διανομῆς.»

'Ο κ. 'Ανδρέας "Ἐς λαμβάνων τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ἐγέλασε.

'Ἐπειτα ἐκάθησε καὶ ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν εἰς τὸν Ταχυδρομικὸν Διευθυντὴν.

«Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν εὐγενῆ

σας διάθεσιν, πλὴν διατελῶν ἤδη δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, δήμαρχος τοῦ Ροσέλ, βουλευτῆς, πρόεδρος τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς νομοθεσίας, φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἐκπληρώσω εἰς τὴν ἐντέλειαν τὰ καθήκοντά μου ὡς ἀγροτικοῦ διανομῆς. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν, ὅπως θελήσητε καὶ διορισθῆ ἂντὶ ἐμοῦ ὁ κ. Ζ.»

'Ο δούτυχος ὑπάλληλος ἀπέστειλεν ἀμέσως νέαν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κ. "Ἐς ζητῶν συγγνώμην.

'Ο κ. "Ἐς δὲως διηγεῖται εἰς τοὺς φίλους του, ὅτι ἂν καμμιά φορὰ τὸ δικηγορικόν του γραφεῖον δὲν πηγαίνει καλὰ καὶ δὲν ἐκλεγῆ καὶ βουλευτῆς ἠξεύρει. τί ἔχει νὰ κάμῃ.